

[Anne Grete Holmsgård]

heller ikke rimeligt, at man får frynsegoder, som virker, efter at man er holdt op med det politiske arbejde. Det finder jeg aldeles urimeligt.

Men jeg synes, det ville have været ulige bedre, hvis fremskridtspartiet havde foretaget en lidt mere dybtgående undersøgelse af, hvad der rent faktisk er af frynsegoder, som man får, mens man er medlem. Det er rimeligt nok, at man får frikort, mens man er her, for det er en del af ens politiske aktivitet. Men hvad med de frynsegoder, som falder af, efter at man er holdt op med at være her? Havde fremskridtspartiet gjort det, havde vi fået et forslag, der handlede om, at man skal have et rimeligt vederlag herinde, men man skal ikke have alt muligt ekstra ved siden af.

Jeg er ikke enig med hr. Glistrup i, at vederlaget skulle sættes ned herinde, men det har vi jo diskuteret tidligere i en anden sammenhæng, eller rettere sagt, det var hr. Wilhjelm. Jeg støtter som sagt forslaget, men jeg synes nok, man kunne have draget flere ting ind i det.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg synes ikke, denne debat skal slutte, uden at der er sagt hr. Glistrup imod med hensyn til hans omtale af gramsning og sugning med rør. Jeg tror, jeg tør sige på vegne af det meget store flertal af medlemmerne i folketinget, at der sker det modsatte af det, hr. Glistrup dér påstod. Jeg vil så for egen regning sige, at hvis alle andre end vi selv skulle fastsætte vore vilkår, tror jeg, de ville blive fastsat væsentlig højere, og derfor synes jeg, folketinget pålægger sig selv en næsten betænkelig restriktion ved den måde, der disponeres på.

Hr. Glistrup påstod, at der foregik ulovligheder. Det var en lidt hård påstand i en meget lille anledning. Jeg mener naturligvis som mine forgængere, at der ikke er foregået eller foregår noget ulovligt, og hvis hr. Glistrup hidtil skulle have været i tvivl, så må den bastante afvisning af dette forslag være tegn til hr. Glistrup på, at forholdet ikke af folketingets flertal anses for ulovligt, og så kan der altså kun slutes, at det er lovligt.

Endelig vil jeg sige, at min korte afvisning af forslaget ikke har noget som helst at gøre med, at der ikke kan argumenteres sagligt

imod det. Hvis der var tale om magtfordrejning, som hr. Glistrup påstod, ville det altid have min interesse, men da det ikke foreligger, har det altså ikke min interesse.

Glistrup (FP):

Når vi drøfter, hvad der er lovligt og ulovligt i dette land, har det kriterium, ministeren fremdrog, unægtelig stor interesse, nemlig hvad folketingets flertal mener, vel at mærke, når folketingets flertal manifesteres på den måde, at flertallets opfattelse fremgår af lovteksten. Men så længe folketingets flertal ikke har skrevet det i lovteksten, er det således, at man må henholde sig til det, som lovteksten går ud på, og efter den gældende lovtekst, er det altså langt ud over, hvad man kan tillade sig, det, som er gjort.

Men når ministeren så siger, at de, der er herinde i folketinget, for det store flertals vedkommende ikke synes, at de får for høj en løn, og at alle andre nok ville have fastsat den større, så er det første jo rigtigt, og det vil man finde næsten overalt. Hvis man går ud til stukkatørerne og spørger: synes I, I får for høj en løn? – så vil de synes: nej, det er så vigtigt og så ansvarsfuldt at være stukkatør, så det bør man give en meget, meget højere løn for. Og sådan vil det være, ligegyldigt hvor man går hen og spørger folk selv, om de får for høj en løn.

Derfor er der ikke noget som helst mærkeligt i, at den gruppe, som hedder folketingets medlemmer, og som kan være mere eller mindre konform, i hvert tilfælde i det store og hele er enig på ét eneste område, nemlig at man synes, man selv skulle have højere løn.

Men det er vi altså totalt uenige i i fremskridtspartiet; vi mener, at folketingslønnen er alt for høj. Men at der er et flertal herinde, der mener det modsatte, har ministeren ganske klart ret i. Jeg synes bare, det er forholdsvis uinteressant.

Når så ministeren kommer og siger, at alle andre ville nok give os højere løn, så svarer det i hvert tilfælde ikke til min opfattelse af, hvad alle andre gør i samfundet. Nu færdes vi nok i forskellige kredse, ministeren og jeg, og derfor tager vi vores, skal vi sige Gallup- og Observaprøver på forskelligt grundlag; men i hvert tilfælde dér, hvor jeg færdes, er det ganske almindeligt, at man siger: det er uanstændigt, at de rager så høje lønninger til